



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.484/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (8000 Székesfehérvár, Deák Ferenc utca 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Sági János kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.102/2023/11. számú ítéletével kiegészített 5.K.700.102/2023/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 18.117 (tizennyolcezer-száztizenhét) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. október 1. és 2021. november 30. napjai közötti időszakban a helység1 Rendőrkapitányság helység2 Rendőrőrs állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (helység2-helység3) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen látott el körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes a pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. október 1. és 2021. november 30. napi közötti időszakra – 25 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 724.700 forint megbízási díj és annak késedelmi kamatai megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b), és c) pontjait jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 724.700 forint megbízási díjat, és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 1/c., 2., 13., 21-22., 24-25., 30-31., 44. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasításra figyelemmel – a Hszt. 71. § (1)-(3) és (5)-(6) bekezdéseire, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére alapította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a járőr és a körzeti megbízott külön beosztások. A felperes a perrel érintett időszakban „akár megüresedett, akár betöltetlen beosztást látott el vagy akár az ellátásban tartósan akadályozott beosztás helyettesítési feladatait látta el” rendszeresen látott el körzeti megbízotti beosztásának ellátása mellett a működési körzetén és csoport működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó járőri, járőrszolgálati feladatokat. A felperes körzeti megbízotti működési körzetéből történő elvonása nem eseti jelleggel történt, az nem felelt meg a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban foglaltaknak. Jogellenes az a munkáltatói gyakorlat, amely a munkakör részének tekint egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatainak ellátását. Az alperes nem helytállóan hivatkozott a Hszt. 60. § és 61. § szerinti átrendelésre, mert a perbeli szolgálatok ellátása során az átrendelés jogszabályi feltételei nem valósultak meg. Az átrendelés időbeli korlátja [Hszt. 60. § (2), 61. § (3) bekezdések] a jogszabály által meghatározott, és ez a keresettel érintett időszakban teljesített szolgálatok

számához és rendszerességéhez mérten olyan csekély időtartamú, hogy a megbízási díj mértékét érdemben nem befolyásolja. A fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjat megalapoz. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítás a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem ad alapot. A felperes többletszolgálat-ellátásának ellentételezésére a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti mértékben jogosult. A megbízási díj havi összegét a törvényi keretek között a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, mivel azt a felperes által rendszeresen, huzamosabb időn át ellátott többletszolgálat, a többletfeladatok mennyiségével, rendszerességével, folyamatosságával, az ellátott alacsonyabb beosztási feladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50 %-os mértékben történő megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (4) és (6) bekezdéseit, így a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontját. Az elsőfokú bíróság ítéletét alapvetően helyes tényekre alapítva helytelen jogi következtetésre jutott. Az elsőfokú eljárásban benyújtott védiratában, nyilatkozataiban foglaltakat fenntartotta.

[5] Eljárási kifogásként előadta, hogy az elsőfokú ítélet adós maradt a következők részletesebb indokolásával: (1) A kihirdetett veszélyhelyzet és a különleges jogrend kérdéskörének értékelése. (2) A rendőrkapitányságon megbízási díj iránti igényt érvényesítő munkatársak számának összevetése a betöltetlen járőr státuszok számával. Több fő nyújtott be keresetet, mint amennyi tartósan távol volt. (3) Amennyiben gyakorlatilag teljes egészében járőr feladatot látott el a felperes, ténylegesen nem láthatta el körzeti megbízotti munkakörét. (4) A határőrizeti feladatokra a felperes esetében átrendeléssel került sor, amely nem vonható a megbízás jogkörébe. Az átrendelésekről minden esetben parancs készült.

[6] Anyagi jogi érvelésként kifejtette, hogy csoportkörzetben történő feladatellátás a körzeti megbízotti körzetben történő feladatellátással egyazon megítélés alá esik [KMB szabályzat 15. pont]. A körzeti megbízottak, valamint a járőrök feladatai jelentős mértékben fedik egymást, a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, ezért a felperes által ellátott feladatok nem eredményeztek többletfeladat-ellátást [KMB szabályzat 37. pontja, III-V. Fejezetei]. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a körzeti megbízotti feladatok ellátásának szabályait fokozott ellenőrzés, valamint csapaterős tevékenység idején [KMB szabályzat 21. pont]. A csapaterős tevékenység külön beosztást nem képez. Az ideiglenes átrendelés alkalmazása a védiratban kifejtettek szerint megáll. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától történő módosulása a megbízási díj megítélését ettől az időponttól kizárja.

[7] Vitatta az elsőfokú bíróság mérlegelését is. A megbízási díj mértékének meghatározása a munkáltató mérlegelési joga, amely jogát az ítéletben meghatározott mérték elveszi. Az alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz nem állapítható meg

magasabb felelősségi kör, amely a megbízási díjra való jogosultságot megalapozná, a feladatellátás a felperes számára többletterhet nem eredményezett. Az elsőfokú bíróság a többletfelelősség, többletteleher tényleges bekövetkezését nem vizsgálta.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Utalt az iránymutató ítélkezési gyakorlatra, amelynek alapján kifejtette, hogy járőri, járőrszolgálati feladatokat látott el. Mindezekon túlmenően rámutatott, hogy a marasztalás szerinti 75%-os megbízási díj a következetes bírói gyakorlatnak megfelel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. Az elsőfokú bíróság 5.K.700.102/2023/11. számú kiegészítő ítéletét az ítélőtábla 2.Kf.700.487/2023/4. számú ítéletével helybenhagyta. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatok az ítélőtábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta. Hivatkozott ugyan eljárási jogszabálysértésekre (indokolási kötelezettség megsértése), ugyanakkor ezzel összefüggésben megsértett eljárási jogszabályhelyet nem jelölt meg, a Kp. fellebbezésben megjelölt 88. § (1) bekezdés a) pontja a bírósági indokolási kötelezettségével nem hozható összefüggésbe. Ezért a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel az ítélőtábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozása, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Nem vehette figyelembe továbbá a másodfokú bíróság az elsőfokú peres eljárásban tett alperesi előadást sem, mivel a fellebbezési eljárás rendeltetése és célja nem az elsőfokú bírósági eljárás újbóli lefolytatása, megismétlése. A Kp. 100. § (2) bekezdésénél fogva a félnek a fellebbezési kérelmében azt kell alátámasztania, hogy az elsőfokú ítélet miért jogszabálysértő, vagy mennyiben tér el a Kúria közzétett határozatától. Nem vezethet eredményre az, ha ehelyett általános jelleggel az elsőfokú bíróság előtt védiratában és nyilatkozataiban előadott jogi álláspontjának fenntartására hivatkozik. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel – az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[11] Az elsőfokú bíróság a marasztalás jogalapját – pontatlanul – megjelölte, a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire hivatkozott. Ítéletének indokolásából egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés egyes pontjai közül a c) pont szerinti törvényi feltételek fennállását vizsgálta és állapította meg. Ezért az indokolásának e hiányossága jogszabálysértő ugyan, azonban a másodfokú bíróság számára a Kp. 110. § (1) bekezdés c)

pontjának hivatalbóli alkalmazását nem teszi szükségessé. Így a másodfokú bíróság az ítélet indokolását kiegészíti azzal, hogy az ítéleti marasztalás jogalapja a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése.

[12] A felperes kereseti igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira is alapította. Az elsőfokú bíróság ítéletéből egyértelmű, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat-ellátását vizsgálta, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátását, illetve szolgálati beosztása ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítését nem vizsgálta. Az elsőfokú ítélet indokolásának [36] bekezdésében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja mellett annak a)-b) pontjaira történő szöveges utalás éppen ezért értelemzavaró. Mivel az elsőfokú bíróság ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetkörre alapította, és a felperes kereseti igényét eszerint jogszerűnek tartotta, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek fennállását vizsgálnia nem kellett. Így az alperes alaptalanul hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjainak megsértésére.

[13] A fentiek szerint a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria – a KMB szabályzat módosításának esetleges következményei kivételével – már a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében elvégezte.

[14] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőkes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[15] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további

tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[16] A Kúria következetes gyakorlata szerint, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[17] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás (kereset F/5. melléklete) szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem támasztotta alá, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a csoportműködési körzetben ellátott tárgybeli járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén és csoportműködési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A felperest a peresített időszakban sok alkalommal, rendszeresen - tehát nem eseti jelleggel - osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzetén kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-c) és e) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések, a különleges jogrend, valamint a csapatszolgálati tevékenység időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Nem annak van jelentősége, hogy a csapatszolgálat önálló beosztást képez-e, nyilvánvalóan nem, hanem annak, hogy az ellátott feladat a felperes beosztásához tartozónak tekintendő-e. Az EBH2011. 2350. számon közzétett egyedi döntés éppen azt állapította meg, hogy a nem önálló beosztásként értékelhető csapatszolgálat a járőr és járőrvezető beosztás részét képezi.

[18] Az alperes a megbízási díj jogalapjának körében hivatkozott arra, hogy az ideiglenes átrendelés jogalapja megáll, azonban ezzel összefüggésben fellebbezésében a másodfokú bíróság által vizsgálható tényeket, okiratokat nem jelölt meg, nem csatolt.

Továbbá az alperesi munkáltató a felperes átrendelésére, ideiglenes átrendelésére elsőként védiratában hivatkozott. A Kúria a következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően szolgálati panasz eljárást követő marasztalási perben hozott ítélet jogszerűségét vizsgálva Kf.VII.39.633/2021/5. számú ítéletében rámutatott, hogy a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. A bíróság a közigazgatási perben a határozat, mint a Kp. 5. § (4) bekezdése alapján közigazgatási cselekmény jogszerűségét bírálja el [Kp. 4. § (1) bekezdés]. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a közszolgálati perben nem helyezkedhet a szolgálati panasz eljárásban fel sem merült, általa a panasz elbírálása során nem vizsgált, határozatától teljes mértékben eltérő ténybeli- és jogi alapokra. Eltérő értelmezés esetén a szolgálati panasz eljárás Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, a törvényben biztosított jogosultságát és kötelezettségét.

[19] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[20] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá:

[21] A fellebbezésben foglalt érveléssel szemben az elsőfokú bíróság nem vonta el a munkáltatónak a megbízási díj (mértékének) megállapítására vonatkozóan fennálló mérlegelési jogát. Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben azt, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. A Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ban megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört jelent. Ehhez kapcsolódóan a BM rendelet 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen mérlegelési pontok mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[22] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az

elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette a többletfeladatellátás rendszerességét, a többletfeladatok kimutatott mennyiségét. Így a másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[23] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] Az ítéltábla a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, melynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Ennek során a felperes által felszámított perköltség összegét a pertárgy értékének megfelelő mértékűre mérsékelte; a kamarai jogtanácsos által képviselt felperes által felszámított perköltség megállapítását az IM rendelet kógens szabályai nem teszik lehetővé.

[25] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti 57.976 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 11.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró